

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 229/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť D. P., S., zastúpeného advokátom JUDr. M. M., V., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 5 ods. 3, 4 a 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad a Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 250/08 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie na slobodu z 2. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. mája 2009 doručená sťažnosť D. P., S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. M., V., ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 3, 4 a 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“)

v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 250/08 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie na slobodu z 2. decembra 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol na základe uznesenia okresného súdu č. k. 0 Tp 250/08-58 z 2. septembra 2008 vzatý do väzby pre spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 v spojení s § 188 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľ podal 16. septembra 2008 proti tomuto uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd uznesením č. k. 4 Tpo 12/08-69 z 13. októbra 2008 tak, že ju zamietol ako nedôvodnú.

Prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal sťažovateľ 2. decembra 2008 žiadosť Okresnej prokuratúry P. (ďalej len „okresná prokuratúra“) o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň návrh na nahradenie jeho väzby peňažnou zárukou v sume 1 659,70 €.

Okresný súd o uvedenej žiadosti sťažovateľa rozhodol 5. januára 2009 na verejnom zasadnutí uznesením sp. zn. 0 Tp 250/08, ktorým prijal peňažnú záruku zloženú advokátom JUDr. M. M. a prepustil sťažovateľa z väzby na slobodu, pričom mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze návštev herní a miest spojených s touto činnosťou v okrese P. a povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi i súdu zmenu miesta pobytu. Prokurátor okresnej prokuratúry podal priamo na verejnom zasadnutí do zápisnice sťažnosť proti tomuto uzneseniu, pretože zloženú peňažnú záruku nepovažoval za dostatočnú náhradu za väzbu.

Krajský súd uznesením č. k. 2 Tpo 3/09-95 z 3. februára 2009 (doručeným 26. februára 2009) zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. 0 Tp 250/08 z 5. januára 2009 v celom rozsahu a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Okresný súd v tejto veci „*v konečnom dôsledku právoplatne rozhodol o vrátení peňažnej záruky*“, pretože uznesením okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 756/08-64 z 27. februára 2009 bol sťažovateľ prepustený z väzby na slobodu z dôvodu odpadnutia dôvodov väzby. Vzhľadom na túto skutočnosť následne odpadol aj dôvod na vydanie rozhodnutia o jeho žiadosti z 2. decembra 2008.

Keďže k prepusteniu sťažovateľa z väzby došlo z iných dôvodov ako z dôvodu predloženia peňažnej záruky v sume 1 659,70 €, podľa sťažovateľa „*postupom vyššie menovaných orgánov došlo k preťahom v rozhodovaní o prijatí peňažnej záruky a následnom prepustení sťažovateľa z väzby na slobodu*“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že okresný súd a krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 250/08 v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti z 2. decembra 2008 porušili jeho práva podľa čl. 5 ods. 3, 4 a 5 dohovoru, a zároveň tieto súdy zaviazajú zaplatiť mu spoločne a nerozdielne primerané finančné odškodnenie v sume 4 000 € na účet jeho právneho zástupcu.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene a zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto

kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí, pričom zistil tieto skutočnosti:

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na urýchlené rozhodovanie o zákonnosti jeho väzby postupom okresného súdu a krajského súdu v jeho trestnej veci vedenej pod sp. zn. 0 Tp 250/08 v súvislosti s podanou žiadosťou o prepustenie na slobodu spojenou s návrhom na nahradenie väzby peňažnou zárukou z 2. decembra 2008.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesením č. k. 2 Pv 756/08-64 z 27. februára 2009 prokurátor okresnej prokuratúry rozhodol o prepustení sťažovateľa z väzby na slobodu. Toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 20. marca 2009.

Cieľom žiadosti sťažovateľa z 2. decembra 2008, ako aj ním ponúknutej peňažnej záruky bolo dosiahnuť prepustenie z väzby na slobodu. K odstráneniu protiprávneho stavu spočívajúceho v nečinnosti, resp. prietáhoch pri preskúmvaní zákonnosti jeho väzby došlo už uznesením prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 756/08-64 z 27. februára 2009, ktoré bolo ústavu na výkon väzby doručené v ten istý deň.

Z uvedeného vyplýva, že k odstráneniu stavu obmedzenia osobnej slobody sťažovateľa došlo jeho prepustením na slobodu na základe uznesenia okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 756/08-64 z 27. februára 2009.

Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na poštovú prepravu 30. apríla 2009 a ústavnému súdu doručená 5. mája 2009, t. j. zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty od dosiahnutia odstránenia zásahu do jeho práva na osobnú slobodu, resp. odstránenia obmedzenia jeho osobnej slobody.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu z 30. apríla 2009 po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a tým je daný dôvod na jej odmietnutie ako oneskorene podanej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2009